

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **M. F.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
se sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4
o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 10. 12. 2019, č. j. 44024-3/2019-900000-311,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 12. 6. 2019, č. j. 35104-6/2019-610000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve

znění zákona č. 251/2017 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měl dopustit tím, že nejméně ke dni 2. 8. 2018 ve Sportbaru Fantazie, tr. Václava Klementa 1305, 293 01 Mladá Boleslav, (dále jen „provozovna“) v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách provozoval prostřednictvím jednoho technického zařízení typu HOLLYWOOD POPCORN, ident. č. E023941118, a jednoho technického zařízení typu JEWEL, ident. č. 3AF6077702EF00428236, hazardní hry, ke kterým nebylo uděleno povolení. Za uvedené jednání uložil celní úřad žalobci pokutu ve výši 100 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Celní úřad dále vůči neznámému vlastníku věci rozhodl o zabránění předmětných technických zařízení, 12 klíčů od těchto zařízení a finanční hotovosti nalezené v těchto zařízeních v celkové výši 900 Kč.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce rozdělil své žalobní body do tří základních okruhů:
3. Jádrem žalobní argumentace je námitka, že soutěže Jewel a Hollywood Popcorn (dále jen „HP“) nejsou hazardními hrami ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Podle žalobce orgány celní správy nesprávně posoudily principy těchto soutěží z hlediska nahodilosti výhry nebo prohry a návratnosti vkladu. Žalobce zdůrazňuje, že soutěž Jewel je založena na otázkách a soutěž HP je založena na otázkách a dovednostních úkolech, jejichž správné zodpovězení nebo splnění je plně v dispozici soutěžícího, a proto zde zcela absentuje prvek náhody nebo neznámé okolnosti. Podle žalobce je soutěžící díky tlačítku „Info“ předem seznámen s tím, jaká je výše odměny při správném zodpovězení otázky nebo splnění úkolu. Podstatná je podle žalobce rovněž skutečnost, že hodnota otázky nebo úkolu je vždy minimálně o 10 % (tj. min. o 1 Kč, resp. o 20 % při nákupu otázky za 5 Kč) vyšší, než hodnota vkladu do soutěžního kola – např. za vklad 100 Kč může soutěžící pouze na základě svých znalostí a dovedností získat vždy minimálně 110 Kč. Žalobce dále zdůrazňuje, že v soutěži Jewel má soutěžící v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, při jejíž správném zodpovězení může získat zpět 105 % původního vkladu. K této otázce žalobce navrhuje provedení důkazu videozáznamem z kontrolních nákupů na zařízeních Jewel ve věci vedené Celním úřadem pro Zlínský kraj pod sp. zn. 41369/2018-640000-61, kterým se orgány celní správy odmítly zabývat. Pokud jde o tzv. bonusové otázky, tedy otázky s vyšší hodnotou než je navýšení o 10 % oproti vkladu do soutěžního kola (resp. 20 % při nákupu otázky za 5 Kč), žalobce namítá, že tyto pouze soutěžícím umožňují lépe zhodnotit jejich vklad a kompenzovat chybně zodpovězené otázky nebo nesplněné úkoly, čímž činí soutěž atraktivnější. Žalobce přitom upozorňuje, že ani četnost tzv. bonusových otázek nepředstavuje prvek náhody nebo neznámé okolnosti, jak se mylně domnívají orgány celní správy. Žalobce vysvětluje, že v každé soutěži jsou dva banky o různé obtížnosti, přičemž získání výhry odložené v těchto bankách závisí pouze na znalostech a dovednostech soutěžícího. V případě, že soutěžící odpoví správně na otázky nebo splní dovednostní úkoly (ať už přímo nebo v rámci hry „v bankách“), vyhraje podle žalobce vždy více, než činil jeho původní vklad do soutěže. Vzhledem k tomu má žalobce za to, že v soutěžích Jewel a HP nezávisí výsledek hry na náhodě či neznámé okolnosti, ale pouze a jen na znalosti a dovednosti soutěžícího. Žalobce dále namítá, že grafické pozadí válců a symbolů je pouhým doplněním vizualizace soutěží, které nemá žádný vliv na výši výhry, a proto se nejedná o válcové hry ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalobce rovněž podotýká, že u soutěží chybí přednastavený výherní podíl 75 – 100 %, jako je tomu podle § 51 odst. 1 zákona o hazardních hrách u běžných technických her.

4. Žalobce dále namítá, že nebyl provozovatelem předmětných her. Technická zařízení v jeho provozovně měla na základě nájemní smlouvy umístit a provozovat společnost DP&K-CZQ s.r.o. (nyní DP&K-CZQ s.r.o. "v likvidaci" – pozn. soudu, dále jen „DP&K-CZQ“), která si sama zajišťovala přijímání sázek, servis technických zařízení, jakož i přípravu softwaru a jeho upgrade. Žalobce upozorňuje, že pokud by vykonával nějaké činnosti k zajištění provozu soutěží, jednalo by se pouze o „nepodstatně menší část všeho se soutěžími souvisejícího“. Žalobce má rovněž za to, že orgány celní správy nepostupují vůči všem subjektům stejným způsobem, jelikož v souvislosti se zadržením technických zařízení nebylo vůči společnosti DP&K-CZQ zahájeno žádné přestupkové řízení.
5. Konečně žalobce brojí proti nezákonnosti uložené pokuty, kterou považuje za zcela nepřiměřenou okolnostem dané věci a jeho majetkovým poměrům, které navíc orgány celní správy nijak nezjišťovaly. Žalobce upozorňuje, že ačkoliv může být pokuta ve výši 100 000 Kč (tedy 0,2 % z horní hranice zákonné sazby) pro někoho směšná, v jeho případě jde o trest likvidační. Žalobce podotýká, že pokud byl shledán vinným za provozování dvou technických zařízení v rámci jednoho dne, činila by pokuta za jejich roční provoz zřejmě 36 500 000 Kč, což podle něj pouze dokládá zjevnou nepřiměřenost uložené pokuty. Za nepřipustnou považuje žalobce praxi orgánů celní správy, které napříč celou Českou republikou ukládají pokutu 50 000 Kč za provozování jednoho herního zařízení, aniž by zohledňovaly dobu jeho provozování, výnosnost a majetkové poměry provozovatele. V tomto ohledu žalobce odkazuje na rozhodnutí celního úřadu ze dne 20. 5. 2019, č. j. 7150-11/2019-610000-12, proti němuž byla podána správní žaloba vedená u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 54 Af 45/2019.
6. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Žalovaný upozorňuje, že obdobné námitky již žalobce uplatnil ve správním řízení, a proto odkazuje na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí. Žalovaný rekapituluje princip fungování předmětných soutěží Jewel a HP, přičemž setrvává na závěru, že tyto soutěže naplňují znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jelikož o výsledku hry rozhoduje výše a četnost tzv. bonusových otázek, která je z pohledu soutěžícího náhodná. Žalovaný zdůrazňuje, že prostřednictvím tlačítka „Info“ v soutěži Jewel se soutěžící nedozví četnost a výši bonusových otázek v následujících kolech, a proto nemá předmětné tlačítko žádný reálný význam. Žalovaný dále upozornil, že pokuta v řádu desetin procenta zákonného rozpětí sankce představuje vzhledem k závažnosti žalobcova protiprávního jednání velmi mírný trest. Žalovaný podotkl, že žalobce byl potrestán za trvající přestupek a výše uložené pokuty se tak nevztahuje pouze k jednomu dni, jak tvrdí žalobce v žalobě.

III. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
8. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto

postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu (a to včetně listin, jež byly v žalobě označovány k důkazu). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

IV. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

9. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
10. Dne 2. 8. 2018 provedla hlídka celního úřadu kontrolu v žalobcově provozovně, při níž zjistila, že se v provozovně nachází jedno technické zařízení typu HOLLYWOOD POPCORN a jedno technické zařízení typu JEWEL. V rámci kontroly provedla hlídka na obou technických zařízeních zkušební hru, jejíž průběh zaznamenala do protokolu ze dne 3. 8. 2018, č. j. 198030-11/2018-610000-61. Z provedené zkoušky byl rovněž pořízen audiovizuální záznam, který je součástí správního spisu.
11. Na výzvu hlídky žalobce předložil Smlouvu o nájmu č. 2017/CCGH (označenou logem „HOLLYWOOD POPCORN“) a Smlouvu o nájmu č. 2017/DBCF (označenou logem „Diamond level“), obě uzavřené dne 30. 11. 2017 (dále souhrnně jen „smlouvy ze dne 30. 11. 2017“), v nichž se žalobce zavázal přenechat část prostoru své provozovny k užívání společnosti DP&K-CZQ k provozování „internetových zařízení“. Žalobce se dále zavázal zajistit v pronajatých prostorách čistotu, řádný technický stav pevných elektrorozvodů a běžnou zevní údržbu internetových zařízení umístěných v pronajatých prostorách. Nájemné bylo sjednáno ve výši 35 % celkového výnosu získaného v příslušném kalendářním měsíci z provozu internetových zařízení minus sazba DPH a srážková daň z odměn nad 10 000 Kč. Přílohou smluv ze dne 30. 11. 2017 byly plné moci vystavené společností DP&K-CZQ k předání odměny účastníkům soutěže a k manipulaci s penězi pořadatele soutěže.
12. Ve vyjádření ze dne 1. 4. 2019 žalobce namítal, že nikdy nebyl provozovatelem technických zařízení se soutěžemi HP ani Jewel, přičemž zdůraznil, že předmětné soutěže nejsou hazardními hrami. V průběhu přestupkového řízení žalobce mimo jiné předložil:
 - podmínky a pravidla účasti ve znalostní a dovednostní soutěži „HOLLYWOOD POPCORN“ (dále jen „pravidla soutěže HP“)
 - podmínky a pravidla účasti ve znalostní soutěži „VĚDOMOSTNÍ A DOVEDNOSTNÍ SOUTĚŽ“ (dále jen „pravidla soutěže Jewel“),
 - znalecký posudek Ústavu soudního inženýrství Žilinskej univerzity v Žiline ze dne 10. 4. 2019, č. 06/2018/CZ, vypracovaný Ing. Jiřím Jelínkem na objednávku zadavatele Verdex Sp.z o. o. ve věci „software vědomostní soutěže HOLLYWOOD POPCORN ve vztahu k ustanovení zákona č. 186/2016 Sb. (...)“ (dále jen „znalecký posudek ze dne 10. 4. 2019“),
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 14. 8. 2018, č. j. 101663-8/2018-570000-61,
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 28. 11. 2018, č. j. 324811-14/2018-610000-61,
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro kraj Vysočina ze dne 14. 12. 2018, č. j. 95166-13/2018-630000-61, a
 - protokol o kontrole Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 16. 1. 2019, č. j. 11124/2019-600000-61.

13. Podle pravidel soutěže HP, „pokud Účastník překročí časový limit vyhrazen pro odpověď na nabídnutou otázku, otázka se automaticky přesune do banku nezodpovězených otázek, u dovednostního kroku do banku dovedností. V případě že Účastník bude mít zájem nadále se účastnit soutěže, bude mu nabídnuta otázka, nebo jiný dovednostní prvek.“ Obdobně podle pravidel soutěže Jewel „Účastník má vždy možnost vstoupit do banku nezodpovězených otázek a odpovídat postupně na nakumulované otázky, nebo tyto otázky směnit pouze na jeden úkol s kratším časovým limitem nebo hodnotu tohoto banku použít na nákup dalších otázek tak, aby získal otázku s co nejvyšší hodnotou za správnou odpověď, v tomto případě se zmenšuje hodnota a množství otázek v bance otázek.“ Pravidla soutěže Jewel dále stanoví, že „v případě, že účastník soutěže za celý svůj vklad a hodnotu nezodpovězených otázek nakoupí otázky a nebude mu nabídnuta otázka, na základě které by ukončil svou účast v soutěži nebo jeho zůstatek vkladu do soutěže je menší než hodnota otázky za nejnižší cenu nebo zcela vyčerpal svůj vklad do soutěže, je Účastníkovi nabídnuta možnost poslední otázky s výběrem odpovědi z deseti možných, v hodnotě za správnou odpověď o 5 procent vyšší než byl jeho původní vklad do soutěže.“
14. Dne 12. 6. 2019 vydal celní úřad prvostupňové rozhodnutí, v jehož odůvodnění podrobně popsal princip fungování soutěže HP a Jewel. Podle celního úřadu je jediným účelem obou soutěží zastřít skutečnost, že se jedná o klasický herní automat. Celní úřad vysvětlil, že zatímco klasické herní automaty pracují s alternativou prohra/výhra, technické zařízení typu HP přichází s alternativou „běžná otázka“/„bonusová otázka“ a dvěma typy banků (tzv. bank dovedností = prohra, faktická nedobytnost drtivé většiny bodů uložených v tomto banku; a tzv. banku otázek = výhra, k proměně bodů za výhru je třeba splnit pouze triviální úkol spočívající ve složení 4 dílků obrázku za 60 vteřin). Právě v generování „bonusových otázek“ celní úřad spatřoval neznámou okolnost, která rozhoduje o výsledku hry a již nemá hráč možností žádným způsobem ovlivnit. Podle celního úřadu lze předpokládat, že průměrný soutěžící zvolí při hře „cestu nejmenšího odporu“, tj. bude tzv. bonusové otázky ignorovat a následně veškeré body uložené v důsledku takové postupu v banku otázek přemění na kredit splněním jednoduchého obrázkového úkolu. Za zcela nerozhodnou přitom považoval celní úřad skutečnost, že hráč má vždy k dispozici náhled na bodovou hodnotu bezprostředně přicházející otázky, přičemž odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2018, č. j. 22 Af 83/2017 - 88. Podle celního úřadu je rovněž irelevantní, zda je hodnota otázkám přidělována na základě náhodného procesu nebo předem daného algoritmu, jelikož pro posouzení prvku náhody je rozhodující pouze průběh hry z pohledu jejího účastníka. Vzhledem k tomu se celní úřad odmítl podrobněji zabývat znaleckým posudkem ze dne 10. 4. 2019. Celní úřad dále uvedl, že technické zařízení typu Jewel sdílí mnohé společné znaky se zařízením typu HP, pouze přídatný software zastírající hazardní povahu této hry funguje poněkud odlišným způsobem. Obdobně jako v soutěži HP, shledal celní úřad prvek neznámé okolnosti rozhodující o výsledku hry v generování tzv. bonusových otázek, jejichž ignorováním se bodová hodnota připsá do Banku, který lze v tzv. Bance otázek vybrat splněním jednoduchého obrázkového úkolu (složením 6 dílků obrázku za 60 vteřin). Ve vztahu k existenci tzv. otázky poslední záchrany celní úřad zdůraznil, že pro naplnění definice hazardní hry je podstatné, že daný typ herního zařízení umožňuje hrát alespoň v jediném svém modu hazardní hru. Přidáním tzv. otázky poslední záchrany měla být podle názoru celního úřadu pouze maskována skutečná podstata technického zařízení typu vědomostní kvíz, tzv. kvízomatu. S odkazem na smlouvy ze dne 30. 11. 2017 a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 - 32, dospěl celní

úřad k závěru, že žalobce provozoval hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Výši uložené pokuty odůvodnil celní úřad vzhledem k počtu zadržovaných technických zařízení, přičemž neshledal, že by takto uložená pokuta mohla mít pro žalobce likvidační charakter, jelikož technická zařízení mu generovala zisk v podobě tzv. nájemného nejméně po dobu osmi měsíců.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval v zásadě obdobně jako později v žalobě.
16. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že technická zařízení typu Jewel a HP, resp. hry s tímto názvem na nich provozované, jsou orgánům celní správy známy z jejich úřední činnosti. Žalovaný se zcela ztotožnil se závěrem celního úřadu, že prvek náhody jakožto pojmový znak hazardní hry naplňuje u soutěží Jewel a HP výše a četnost tzv. bonusových otázek, která je z pohledu hráče náhodná.

V. Posouzení věci soudem

V. a) Posouzení soutěží Jewel a HP jako hazardních her

17. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách „[h]azardní hra se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“
18. Z citovaného ustanovení vyplývá, že mezi definiční znaky hazardní hry patří:
 - a) prvek sázky vložené sázejícím,
 - b) prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, a
 - c) prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře.
19. Mezi účastníky není sporu o tom, že bez vložení sázky (vkladu) nelze soutěže Jewel a HP zahájit. Tato skutečnost ostatně jednoznačně vyplývá z audiovizuálního záznamu zkušební hry na předmětných technických zařízeních (viz bod 10 výše).
20. Sporná je mezi účastníky otázka nezaručené návratnosti vložené sázky a prvku náhody nebo neznámé okolnosti, která rozhoduje o výhře nebo prohře.
21. Soud úvodem poznamenává, že povahou soutěží Jewel a HP jako hazardních her ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 5. 2021, č. j. 52 Af 38/2020 - 138, Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 5. 2021, č. j. 65 Af 35/2019 - 107, a Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 54 Af 45/2019 - 59). V posuzované věci soud neshledal žádný důvod, aby se od nosných závěrů uvedených v těchto rozsudcích odchýlil.
22. Nutno rovněž podotknout, že ačkoliv je podaná žaloba poměrně obsáhlá, žalobce v ní ve vztahu k povaze předmětných soutěží v zásadě pouze opakuje argumentaci obsaženou ve vyjádření ze dne 1. 4. 2019 a v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, aniž by podrobněji reagoval na to, jak se s ní orgány celní správy vypořádaly (viz str. 4–6 a 8–10 prvostupňového rozhodnutí a str. 6–9 napadeného rozhodnutí). Není přitom úlohou soudu, aby opakovaně vysvětloval důvody, pro které byla argumentace žalobce shledána lichou, mylnou a vyvrácenou, pokud závěry správních orgánů v tomto směru obstojí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128, bod 16). Ztotožní-li se proto soud při posouzení žalobních námitek se závěry orgánů celní správy, bude na ně

pouze odkazovat, případně je stručně zrekapituluje. Soud považuje za nadbytečné obsáhlé popisovat pravidla posuzovaných soutěží, která sama o sobě nejsou mezi účastníky sporná, a proto lze v tomto směru odkázat na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz jeho str. 3–4 ve vztahu k soutěži HP a str. 7–8 ve vztahu k soutěži Jewel).

23. Pokud jde o posouzení prvku náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“ (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, bod 22, a ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 - 55, bod 17). Nepodstatná je naproti tomu otázka, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. Orgány celní správy proto nepochybily, pokud se blíže nezabývaly znaleckým posudkem ze dne 10. 4. 2019, jehož úkolem bylo pouze zhodnocení softwaru soutěže HP (tedy technické stránky věci), nikoliv posouzení prvku náhody v průběhu hry z pohledu soutěžícího. Skutková zjištění znalce totiž nebyla ze své podstaty způsobila žalobcovo tvrzení o absenci prvku náhody ve hře potvrdit, resp. závěr orgánů celní správy o nahodilosti výhry či prohry z pohledu hráče jakkoliv vyvrátit. V tomto směru zcela ob stojí (jakkoli stručná) argumentace na str. 6 prvostupňového rozhodnutí odůvodňující neprovedení předmětného důkazu. Dle soudu je znalecký posudek ze dne 10. 4. 2019 skutečně důkazním prostředkem, jenž ve vztahu k otázce prvku náhody nedisponuje vypovídací kapacitou, a proto jeho neakceptování ze strany orgánů celní správy zcela dostojí kritériím nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I. ÚS 118/09.
24. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách k prvku náhody nebo neznámé okolnosti uvádí: *„Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“* (zvýraznění doplněno zde i dále v textu soudem). Z uvedeného vyplývá, že výsledek hazardní hry nemusí záviset výlučně, a dokonce ani z převažující části na náhodě. Postačí, pokud je prvek náhody ve hře přítomný v nikoliv zanedbatelné míře např. v kombinaci s prvkem závislejícím na vůli a schopnostech (znalostech či dovednostech) hráče.
25. Žalobci lze dát za pravdu pouze potud, že pro posuzovanou věc nejsou zcela příléhavé závěry rozsudku NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, v tom směru, že prvek náhody u kvízomatů spočívá v přidělování hodnot jednotlivým otázkám, kdy i přes správnou odpověď na položenou otázku může dojít k prohře, neboť přidělená hodnota otázky může být nižší než sázka na tuto otázku. V posuzované věci ovšem orgány celní správy identifikovaly prvek náhody v poněkud odlišném principu hry (viz bod 26 tohoto rozsudku). Orgány celní správy dokonce připustily, že na rozdíl od starších typů kvízomatů s jiným typem softwaru, jichž se týkal právě odkazovaný rozsudek NSS,

vypadají soutěže Jewel a HP velmi lákavě, jelikož po vyčerpání kreditu je součet všech bodů (1 bod = 1 Kč vkladu) uložených v bankách vyšší, než je počáteční vklad hráče. Pouhá skutečnost, že bodová hodnota otázky je vždy nejméně o 10 % vyšší než hodnota vkladu (resp. o 20 % vyšší v případě vkladu 5 Kč) ovšem nevylučuje přítomnost prvku náhody rozhodujícího o výhře nebo prohře. Podstatný je totiž v tomto ohledu způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků, v kombinaci se systémem fungování těchto banků (v případě soutěže Jewel jde o „těžký“ Jewels bank a banky úkolů, resp. o „lehký“ Bank a banku otázek; v případě soutěže HP jde o „těžký“ bank dovedností a banku dovedností, resp. lehký“ bank otázek a banku soutěže, blíže viz str. 5 a 8–9 prvostupňového rozhodnutí). Zatímco body uložené v „těžkém“ banku jsou pro hráče prakticky nedobytné, jelikož získání kreditu je podmíněno mnoha koly náročných úkolů (jedná se o analogii prohry u klasického herního automatu), body uložené v „lehkém“ banku lze přeměnit na kredit složením 4 nebo 6 dílků jednoduchého obrázku, který je nadto hráči předem ukázán (jedná se o analogii výhry u klasického herního automatu). Jedná se o úkol natolik triviální, že dovednostní prvek je při jeho splnění zcela zanedbatelný. Pro hráče je tak zcela bez významu, převyšuje-li souhrnný počet bodů nashromážděných v těžkém a lehkém banku hodnotu jeho původního vkladu, pokud mu herní systém fakticky neumožňuje přeměnit jejich (zpravidla podstatnou) část zpět na kredit.

26. Shodně s orgány celní správy spatřuje soud prvek náhody u obou soutěží v generování tzv. bonusových otázek, které mají podstatně vyšší hodnotu oproti vkladu do soutěžního kola. Právě četnost a hodnota těchto otázek je totiž pro soutěžícího předem neznámou okolností, která v konečném důsledku rozhoduje o výhře nebo prohře. Nadto nelze pominout, že podstatná část běžných i bonusových otázek cílí na skutečnosti běžně neznámé a odborně velmi specificky zaměřené (např. jaké je registrační číslo CAS chemické látky hexafluoracetone, jaká je barva květu rostliny *Bidens ferulifolia*, nebo jaká je velikost magnituda planety Tacchini), čili z hlediska obtížnosti jde v podstatě o otázky zcela tipovací. Otázky tipovacího charakteru v kombinaci s mechanismem fungování jednotlivých banků a způsobem přeměny v nich uložených bodů na kredit přitom vede soutěžícího k pasivnímu způsobu hry, jako je tomu u běžných herních automatů. Takový způsob hry ostatně předvídají i pravidla obou soutěží (viz bod 13 tohoto rozsudku). Nutno zdůraznit, že body získané ignorováním (přeskočením) bonusových otázek v obou soutěžích míří do lehkých banků, které lze následně snadno přeměnit zpět na kredit. Naproti tomu body získané ignorováním běžných otázek putují (v případě soutěže Jewel převážně, u soutěže HP výlučně) do nedobytných těžkých banků. To znamená, že generování bonusové otázky pro hráče fakticky znamená výhru, zatímco generování běžné otázky znamená prohru. Očekávání příchodu bonusových otázek, jejichž četnost a hodnota je z pohledu soutěžícího náhodná, tak vede hráče stejně jako u běžných herních automatů pouze k opakovanému (zcela nevědomostnímu a nedovednostnímu) mačkání tlačítka „Start“. Soud proto nemá pochyb o tom, že cílem posuzovaných her není ocenit znalosti a dovednosti hráčů, ale pouze sofistikovanějším mechanismem hry než u starších typů kvízomatů účelově obcházet regulaci provozování hazardních her.
27. Soud připouští, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů. Na rozdíl od starších typů kvízomatů lze takovým postupem teoreticky dosáhnout výhry, i pokud by žádná bonusová otázka nepřišla. S ohledem na nepříznivý poměr výše potenciální výhry k potenciální prohře (1:10, při sázce 5 Kč 1:5) a tipovací charakter podstatné části otázek je však aktivní způsob

hry pro soutěžící velmi neatraktivní, a proto lze důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat a pouze pasivně očekávat příchod bonusové otázky. Nelze proto orgánům celní správy vytýkat, že volily právě pasivní způsob hry, pokud se takový postup jeví z pohledu běžného hráče vzhledem k nastavení herního mechanismu obou soutěží jako „nejvýhodnější“.

28. Soud se ztotožňuje se závěrem orgánů celní správy rovněž v tom, že prvek náhody spočívající v generování bonusových otázek nevyklučuje ani možnost soutěžícího seznámit se s bodovou hodnotou bezprostředně přicházející otázky (u soutěže HP se tato informace zobrazuje automaticky, u soutěže Jewel po stisknutí tlačítka „Info“). Možnost nahlédnout hodnotu další otázky totiž nemění nic na tom, že četnost a hodnota bonusových otázek je vytvářena zcela náhodně, bez jakékoliv možnosti ovlivnění ze strany hráče. Co je však podstatné: Hráči je odhalena bodová hodnota pouze nejbližší následující otázky, nikoliv všech následujících otázek (což ani není možné, protože obě soutěže lze hrát donekonečna). Pro hráče tudíž nemá informace o hodnotě další otázky v zásadě žádný význam, jelikož nijak neosvětluje okolnosti v soutěžích neznámé. Pravou podstatou této funkcionality je tak spíše motivovat soutěžícího k další hře, je-li bezprostředně přicházející otázka bonusová. Nelze proto předpokládat, že by hráč pouze na základě informace o hodnotě přicházející otázky soutěž ukončil. Za zcela zavádějící považuje soud argumentaci žalobce, že *„[j]estliže má tedy před každým kolem soutěžící [informaci o hodnotě další otázky], pak při úrovni českého školství rozhodně nelze říci, že soutěžící neví, jaký bude průběh soutěže.“* Hráč totiž ve skutečnosti nemá náhled na soutěž jako celek, a proto nemůže kvalifikovaně odhadnout její výsledek.
29. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. Orgány celní správy vycházely ze správné úvahy, že tzv. otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky (tzv. otázky poslední záchrany), při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče vrátit „na poslední chvíli“ zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na neznámé okolnosti. Soud se ztotožňuje rovněž se závěrem celního úřadu, že hráči se hazardních her neúčastní z důvodu, aby svůj vklad rozmnožili o relativně zanedbatelnou částku. Nelze proto předpokládat, že by správným zodpovězením tzv. otázky poslední záchrany došlo k ukončení hry a výběru výhry. Samotná existence tzv. otázky poslední záchrany navíc negarantuje návratnost vložené sázky, protože při jejím chybném zodpovězení může hráč celý svůj vklad prohrát. Nadto lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, podle kterého mechanismus tzv. otázky poslední záchrany *„láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplátit zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou ‚otázky poslední záchrany‘, přijít o veškeré vložené prostředky.“*

30. Nad rámec nutného odůvodnění pak soud dává žalovanému za pravdu, že vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možných odpovědí a absenci nápovědy má tzv. otázka poslední záchrany bez ohledu na obtížnost pokládaných otázek převážně tipovací, nikoliv vědomostní charakter (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, bod 42, a ze dne 20. 11. 2020, č. j. 5 As 379/2019 - 51, bod 47). Čas 10 vteřin představuje totiž velmi krátký časový limit, neboť jen samotné přečtení otázek zabere hráči v průměru 8 až 9 vteřin, tudíž i při znalosti správné odpovědi zbývají hráči řádově jen 1-2 vteřiny k jejímu nalezení mezi nabízenými možnostmi. Uvedené jen potvrzuje, že úspěšné zodpovězení otázky poslední záchrany je opět spíše otázkou tipování a prvek náhody hraje i zde dominantní roli. Proto je zcela lichá argumentace žalobce, že databáze otázek poslední záchrany zahrnuje i méně náročné otázky (např. kdy skončila druhá světová válka, kdo režíroval film Pulp Fiction nebo z čeho je postaveno termitiště).
31. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz videozáznamem z kontrolních nákupů ve věci vedené Celním úřadem pro Zlínský kraj pod sp. zn. 41369/2018-640000-61, jelikož koncepce tzv. otázky poslední záchrany nebyla mezi účastníky sporná.
32. Pokud jde o žalobní námitku, že grafické pozadí válců a symbolů je pouhým doplněním vizualizace soutěží, která nemá žádný vliv na výši výhry, pak žalobce patrně přehlíží, že orgány celní správy tuto skutečnost nijak nerozporovaly. Celní úřad pouze podotknul, že grafické pozadí hry (točící se válce, prýstící popcorn...) doprovázené příslušnými zvukovými efekty navozuje v hráči dojem účasti na klasické válcové hře, což nijak nevylučuje možnost hrát předmětné soutěže i bez „válcové“ nebo „popcornové“ vizualizace. Podstatná je v posuzované věci skutečnost, že předmětné soutěže byly provozovány prostřednictvím funkčně nedělitelných a programově řízených technických zařízení přímo obsluhovaných sázejícím (srov. § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách). Je přitom zcela bezvýznamné, zda se jednalo o „válcový“ nebo jiný druh hry, jelikož výčet technických her v § 42 odst. 1 větě druhé zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní.
33. Neobstojí ani argumentace žalobce, že u předmětných soutěží chybí přednastavený výherní limit 75 – 100 %, a proto se nejedná o technické hry. Výherním podílem se rozumí statistická hodnota průměru podílu výše výher k výši vložených sázek zjištěná na souboru nejméně 100 000 her (srov. § 51 odst. 2 zákona o hazardních hrách). Nejedná se tak o definiční znak technické hry, jak se zřejmě mylně domnívá žalobce, ale pouze o jednu z podmínek nutných pro její povolení. Skutečnost, že výherní podíl nebyl u soutěží Jewel a HP uveden, tudíž svědčí toliko o tom, že by tyto soutěže nemohly být příslušnými správními orgány povoleny, nikoliv o tom, že by je nebylo možné považovat za technickou hru ve smyslu § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách.
34. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že soutěže Jewel a HP naplňují znaky hazardních her ve smyslu § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách.

V. b) Provozování hazardních her žalobcem

35. Soud se dále zabýval žalobní námitkou, že žalobce nebyl provozovatelem předmětných her, jelikož společnost DP&K-CZQ si sama zajišťovala přijímání sázek, servis technických zařízení a fungování softwaru. Žalobce má za to, že jeho podíl na provozování soutěží byl oproti společnosti DP&K-CZQ bezvýznamný.

36. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách „[p]rávnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.“
37. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách „[z]akazuje se provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.“
38. Soud považuje za nutné předně zdůraznit, že skutková podstata přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách nepracuje s pojmem „provozovatel“ (tedy není zúžena pouze na osoby, které disponují oprávněním, resp. mají disponovat oprávněním, srov. § 6 zákona o hazardních hrách), ale s širším pojmem „provozování“. Byť mají oba termíny stejný slovní základ, obsahově se nepřekrývají (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 - 38, bod 42)
39. Podle § 5 zákona o hazardních hrách „[p]rovozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, **výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.**“
40. Z uvedeného vyplývá, že zákon o hazardních hrách vymezuje pojem „provozování“ nezávisle na získaném povolení.
41. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí, že provozování hazardní hry „**zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu.**“ Takovou další činností bude zejména vědomé a aktivní vytváření podmínek pro to, aby technická zařízení mohla být fakticky provozována, spočívající např. v zajištění jejich zevní údržby, provádění výplaty výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 - 32, č. 3855/201 Sb. NSS, bod 43, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018 - 40, body 49 a 50, a ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 - 38, bod 14).
42. V posuzované věci bylo ve správním řízení spolehlivě zjištěno, že žalobce na základě smluv ze dne 30. 11. 2017 přenechal za úplatu část prostoru své provozovny k užívání společnosti DP&K-CZQ. Účelem nájmu byla podle těchto smluv podnikatelská činnost nájemce prostřednictvím předmětných kvízomatů (ve smlouvách označených jako „internetová zařízení“). Výše nájemného byla stanovena jako 35 % z celkového výnosu, kterým se rozumí výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu kvízomatů po odečtení DPH a srážkové daně z odměn nad 10 000 Kč. Povinností žalobce bylo podle smluv mimo jiné zajištění řádného technického stavu pevných elektrorozvodů, dodržování čistoty v pronajatých prostorách a běžná zevní údržba kvízomatů umístěných v pronajatých prostorách. Přílohou smluv bylo pověření od společnosti DP&K-CZQ (v případě smlouvy č. 2017/CCGH neadresné, v případě smlouvy č. 2017/DBCF pro žalobce a další osoby) k předávání odměn účastníkům soutěže a k manipulaci s penězi pořadatele soutěže. Technická zařízení nebyla v předmětných smlouvách blíže specifikována, a proto je podle soudu zcela nepodstatná skutečnost, že smlouva č. 2017/DBCF byla označená logem „Diamond level“, nikoliv „JEWEL“. V žalobcově provozovně se nacházela dvě technická zařízení, k nimž žalobce na výzvu hlídky celního úřadu předložil právě dvě smlouvy o nájmu. Chybně uvedené logo na smlouvě č. 2017/DBCF lze proto zřejmě přisuzovat pouhé nepozornosti při uzavírání (resp. vyhotovování) předmětné smlouvy.

43. Soud se proto shoduje s orgány celní správy v tom, že žalobcova činnost naplňovala znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce vědomě a aktivně na základě smluvního vztahu vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována právě v jeho provozovně. Podstatná je rovněž skutečnost, že žalobce měl přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z jejich výnosu. Žalobce tak vykonával služby související se zajištěním provozu technických zařízení, bez kterých by nebylo jejich běžné fungování vůbec možné.
44. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že orgány celní správy nepostupují vůči všem subjektům stejně, jelikož v souvislosti se zadržením technických zařízení nebylo vůči společnosti DP&K-CZQ zahájeno přestupkové řízení. Jak již bylo vysvětleno výše, přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se dopustí každá právnická nebo podnikající fyzická osoba, která v rozporu s § 7 odst. 2 téhož zákona provozuje hazardní hru. Není tak vyloučeno, že předmětného přestupku se skutečně dopustila i společnost DP&K-CZQ jakožto nájemce příslušných prostor v žalobcově provozovně. Shledání delikttní odpovědnosti žalobce se ovšem nijak nedotýká případné delikttní odpovědnosti společnosti DP&K-CZQ. A naopak případná odpovědnost této společnosti se nedotýká odpovědnosti žalobce, a proto nemůže být v tomto řízení ani hypoteticky řešena (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018 - 40, body 52–54).
45. Posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání má čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu a obviněného. Třetí osoba (ať již jiný obviněný, poškozený nebo jiná osoba) nemá subjektivní právo domáhat se zahájení řízení o přestupku s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 - 39, bod 84, a dále rozsudky NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, body 208 a 209, ze dne 11. 3. 2008, č. j. 8 As 46/2007 - 98, nebo ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006 - 100, č. 2276/2011 Sb. NSS). Pokud správní orgán opomene zahájit řízení s některou další osobou, která by potenciálně mohla být také uznána vinnou ze spáchání posuzovaného přestupku, nezasáhne tím nijak do veřejných subjektivních práv účastníka, s nímž je řízení vedeno. Je-li totiž určitému subjektu uložena pokuta v souladu se zákonem, opomenutí postihu jiného mu není ku prospěchu (viz např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 2 Afs 50/2012 - 241), ovšem ani k újmě.

V. c) Výše uložené pokuty

46. Soud se dále zabýval namítanou nezákonností výše uložené pokuty, která podle žalobce spočívá v její nepřiměřenosti okolnostem daného případu a jeho majetkovým poměrům.
47. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách „[z]a přestupek podle [§ 123 odst. 1 písm. b)] lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč.“
48. Žalobce nenavrhoval moderaci správního trestu podle § 65 odst. 3 s. ř. s., a proto soud nemohl přezkoumávat přiměřenost uložené pokuty ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., a nahrazovat tak správní uvážení orgánů celní správy o výši uložené sankce (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, č. 2671/2012 Sb. NSS, a ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, č. 225/2004 Sb. NSS). Prostor pro zohlednění přiměřenosti uložené sankce by byl dán pouze tehdy, pokud by vytýkaná nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti (srov. § 78 odst. 1 s. ř. s.). Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom

vyplývá, že k žalobní námitce soud při posuzování zákonnosti uložené sankce přezkoumá pouze to, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy o výši pokuty v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil nebo zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02). Při hodnocení zákonnosti uložené sankce tak není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jedině tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takříkajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu. Používání výrazu „přiměřenost uložené pokuty“ v této souvislosti je však do jisté míry nepřesné, neboť soudní řád správní umožňuje soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a sankce byla *zjevně nepřiměřená* (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, č. 2671/2012 Sb. NSS, bod 26).

49. V posuzované věci byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Celní úřad odůvodnil výši pokuty závažností spáchaného přestupku (zejména významem zákonem chráněného zájmu na regulaci hazardních her, který byl přestupkem porušen) a počtem zadržených technických zařízení. Za polehčující okolnost považoval celní úřad skutečnost, že se žalobce předtím nedopustil stejného porušení zákona o hazardních hrách. Při posouzení toho, zda uložená pokuta nebude mít likvidační charakter, vyšel celní úřad z toho, že technická zařízení generovala žalobci zisk ve formě tzv. nájemného nejméně po dobu osmi měsíců (tj. od 30. 11. 2017, kdy uzavřel nájemní smlouvy se společností DP&K-CZQ, do 2. 8. 2018, kdy byla technická zařízení zadržena), přičemž osobní a majetkové poměry žalobce blíže nezjišťoval.
50. Soud shledává takovou úvahu celního úřadu o výši uložené pokuty za racionální, ucelenou a v souladu se zásadami logiky. Pokuta byla žalobci uložena při spodní hranici zákonné trestní sazby, tudíž nelze dospět k závěru, že by orgány celní správy vybočily z mezí správního uvážení nebo jej zneužily. Za situace, kdy žalobce v průběhu správního řízení (a dokonce ani v žalobě) ke svým osobním a majetkovým poměrům nic bližšího neuvedl ani nedoložil, ale pouze v obecné rovině argumentoval likvidačním charakterem uložené pokuty, lze akceptovat úvahu celního úřadu, že vzhledem k zisku plynoucímu žalobci z osmiměsíčního nepovoleného provozování hazardních her ve formě „nájemného“ pro něj nemohla být uložena pokuta zjevně likvidační. Právě uvedené však nemění nic na tom, že k odčerpání finančních prostředků získaných spáchaním přestupku slouží primárně správní trest propadnutí věci, případně ochranné opatření zabránění věci [srov. § 48 odst. 1 písm. b) a § 53 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)], nikoliv správní trest pokuty.

51. Argumentoval-li žalobce tím, že pokud mu byla uložena ve výši 100 000 Kč za pouhý jeden den provozování nepovolených hazardních her, činila by pokuta za roční provoz zřejmě 36 500 000 Kč, soud konstatuje, že hodnocením konkrétních skutkových okolností případu podmiňujících výši uložené pokuty [např. délky doby, po kterou trvalo protiprávní jednání žalobce, srov. 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky] by soud nepřipustně zasahoval do správního uvážení orgánů celní správy. Pouze nad rámec nutného odůvodnění soud podotýká, že žalobce byl uznán vinným za provozování hazardních her „*minimálně*“ (tedy nejméně, nejpозději) ke dni 2. 8. 2018, nikoliv za jeden den protizákonné činnosti, jak mylně tvrdí v žalobě. Částka 100 000 Kč tak představovala celkovou výši pokuty, nikoliv její „denní sazbu“.
52. Pokud jde o námitku žalobce, že orgány celní správy nepřipustně pokutují provozování jednoho herního zařízení částkou 50 000 Kč bez ohledu na dobu jeho provozování, výnosnost a majetkové poměry provozovatele, lze v obecné rovině uvést, že orgány celní správy jsou v souladu se zásadou předvídatelnosti správních rozhodnutí (srov. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) povinny rozhodovat ve skutkově shodných nebo podobných případech tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. Byla-li žalobci uložena pokuta ve výši, která se za shodné či alespoň podobné protiprávní jednání obvykle ukládá, nejedná se o vadu napadeného rozhodnutí, ale naopak o jeho přednost spočívající v jeho předvídatelnosti.
53. Soud proto uzavírá, že se neztotožnil s námitkami žalobce proti nepřiměřenosti uložené pokuty, a považuje ji za zákonnou.

VI. Závěr a náklady řízení

54. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
55. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. srpna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu